

Митрополит Антоний взе участие в семинар, проведен в Министерството на външните работи

Негово Високопреосвещенство Западно- и Средноевропейският митрополит Антоний взе участие в проведения се днес едномесечен семинар в Министерството на външните работи на тема: „Заедност на религиите и общностите в България: измерения на публичност и дипломатия с универсална приложимост“, организиран от Дипломатическия институт към министъра на външните работи на Р България и Дирекция „Външнополитическо планиране, информация и координация“ на министерството.

В началото на събитието митрополит Антоний прочете приветствие от името на Негово Светейшество Българския патриарх Даниил, в което се казва: „През цялата европейска история от Реформацията до днес въпросът за веротърпимостта (толерантността) и за гарантирането на религиозната

свобода е основен проблем за европейския Запад. Смейте се да твърдим, че нашата света Православна църква има особено ценен принос в създаването и утвърждаването на съзнание на веротърпимост, уважение към избора на другия и на правото му свободно да практикува и изповядва своята религия. Така например се обяснява и отсъствието в Православния изток на такива печални явления, каквито са религиозните войни. Нашият Господ Иисус Христос ни поучава:

Слушали сте, че бе казано: „обичай ближния си и мрази врага си“. Аз пък ви казвам: обичайте враговете си, благославяйте ония, които ви проклинат, добро правете на ония, които ви мразят, и молете се за ония, които ви обиждат и гонят (Мат. 5:43-44).

Това означава, че нашата позиция като православни християни и граждани на Република България не е просто пасивното приемане на другия и понасяне на неговата другост, на различието му от нас. Ние сме призвани не просто да понасяме нашите ближни, но – нещо много повече – призвани сме да ги обичаме. За нас, православните християни, заедността не е пасивно отношение, а е активна позиция на грижа и саможертва. Заедността означава преди всичко истинска грижа и евангелска любов към другия, независимо от неговия произход, цвят на кожата, политически или верски убеждения“.

Във форума участваха с доклади представители на Римокатолическата църква у нас, Обединени евангелски църкви в България, Арменската Апостолическа православна църква в България, Главното мюфтийство, Централния израилтянски духовен съвет, както и преподаватели от Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“. От името на Българската православна църква доклад на тема „Заедност на религиите и общностите в България: измерения на публичност и дипломация с универсална приложимост“ прочете митрополит Антоний.

„Днес живеем в епоха, която няма аналог в миналото. Разделенията в обществото, новопоявилите се военни конфликти, липсата на предвидимост отново поставят на дневен ред изконните въпроси за ценността на човешката личност, правото на живот, свободата на религиозно изповедание. Въпросите за взаимодействието на общностите и малцинствата (религиозни и етнически) и ролята им в обществото отново са актуални. Въпреки нарастващото обществено недоверие в институциите, гръбнакът на демократичната държава – Българската православна църква – Българска Патриаршия, се ползва с най-голямо доверие в обществото според

социологическите проучвания. В различните изследвания то варира между 61% (2021 г.) до 43,1% (2024 г.), което я нарежда на първо място сред най-одобряваните институции в държавата. Това доверие, формирано от ролята на Българската православна църква, а именно – да бъде обединяващо звено, да представлява своеобразен мост между обществото, държавните институции, различните религии и общности – формира здрава основа за хармонично съжителство на различните етноси и общности“, каза митрополит Антоний.

Негово Високопреосвещенство изтъкна, че „Църквата, като изразител на християнската религия, предпоставя толерантност и разбирателство, култивира характерните български добродетели като гостоприемство, солидарност, трудолюбие, спомагащи за културата на общуване и създаването на атмосфера на уважение между различните общности. Следователно ролята ѝ за оформянето на ценностите и мирогледа като неделима част от идентичността на човека е съществена. Църквата оформя културата и отношението към света и другия човек, възпитава в милосърдие и възпира враждебността, която е основа за екстремни явления в обществото. Моралните принципи и ценности, които тя възпитава, като солидарност, любов към ближния, прошка и справедливост, сплитат социално и морално рамка, която насърчава хармоничното съжителство на различията и общностния дух, създава чувство за принадлежност и споделена идентичност“.

„В съвременната история на България присъстват редица примери на религиозни водачи, както и на общественици и държавници, които са заявявали ясно и категорично подкрепа за различни етноси и религиозни групи, припознавайки ги като органична част от българската нация. По повод проекта на Закона за защита на нацията на 12.11.1940 г. митрополит Стефан Софийски настоява, че „строго погледнато в България не съществува еврейски въпрос“ и че евреите са „добри, лоялни, коректни граждани и с гордост и родолюбие носят и отстояват българското поданство... пред чуждия свят те са доказателство за българската толерантност, а на фронта на държавата се явяват като истински патриоти“. Ето как думите на Христос за любовта към ближния, независимо от неговата религия, се изпълват чрез акта на осъждане на този антисемитски законопроект от страна на Българската православна църква. Светият Синод знае, че законопроектът цели узаконяване на злото, т.е. тежки репресии срещу българските евреи. В това смутно военно време Българската православна църква повлиява върху цялото общество и периодично въстава срещу случаите на насилие срещу

евреите от страна на държавната власт“, подчерта в доклада си митрополит Антоний.

В заключение Негово Високопреосвещенство допълни, че „нуждата от близост и пълноценно общуване е присъща за човека. Поради това познаването на автентичните религиозни доктрини, които сме наследили от предците си, както и познаването на религията на другите, е необходимо, за да познаем първо себе си, а след това културата на другия човек. Защото разбирането на основните аспекти на различните религии позволява да приемем и ценим разнообразието и е в помощ на създаването и утвърждаването на хармонична среда, в която всеки, независимо от културно-религиозните различия, е пълноценна част от обществото“.

Основната цел на семинара бе да популяризира нравствените добродетели на българския народ, както и положителния, и привлекателен образ на България на международната сцена, като подчертае нейния значим принос в контекста на европейското многообразие. Събитието събра на едно място представители на ръководствата на основните вероизповедания в България, водещи експерти от академичния и неправителствения сектор, както и утвърдени изследователи и дипломати.

bg-patriarshia.bg